

زمان ... پشک نا کام

ئای پښتو ټولې لاسټیکې نه گټې، بزانه به ناوې ته وې چې ئه گوزرې!
ما وېکېکې لږ و لږ وئ ناوې ته به ته بنښته څرې سړ زمانې چېن
بازرگانې څې به سیاست مښغوکېرې وې که هر سړی گیرفانیان
کړا ، یې کسېر ته ئه کښ به شایې ته ابردوویان وې دنگ کردنې څېک
به جړکې وېک چېن کسانې سلکې دیبل ماسی (حصانه) یان هېه ،
ئوانیش ئه یان وې ته (پښتو ټولې لاسټیک) بکېن به حمانې څې یان نه
کس به هېه بې سړی جانتا کانیان بکات، نه کسېش به هېه بې لېان
بکې ته وې... څې ئه گډر هر زار مې تر ته یان لې پې کردېته ، ئه سټا
سډان هر زار د لاریان لې بری و رگرتې ته وې لې سړ پرینسپي ” پښتو ټولې
لاستیک به رامېر د لار ” ، هر چې نه گډر هر موو سم کانی ئه و
کا تانې به حساب ته یان لې پیا بوې نیشان بدېن ، د رڼه کډو ته چېن
به ناوې ته وې شریعت ئه یېن به ئه ستایان.. چېن به دم ته وې قس
ئو کښ به مېش سنورک لې نه وان زمانې ته و ئه ستای پښتو ټولې څېرمې
ئو روپی ناهېن... څې کانهک لې هر موو سډ رڼه کانیان :
کې مې به ئه ای شېش ، لږ وې به زحمې تکه شان ئینجا پېچک به ‘
کې مې یې کسکې کوردستان’ ، و لې به نږین به انیشا لې ما وې گډر کې
! سلف کې یان کوژان وې به ئه وې ته یان لې پیا بېته، ئیتر شیرین
کردنې ناوې ته به ! جا ئه گډر هر کسکې چېن مانگ و ساک ته لې
پې بکا و دواتر د مې نه به ، لام واپته ته ” پښتو ټولې لاسټیک ”
هېند گران ئه بویت مې گډر هر لې ئو روپا و لې چېن کایېکې
تایبته دېست بکې ویتایې ئه زانم ته داماو ئه یې پښتو ټولې لاسټیک
گډر ’ زمان ’ ته هېه بوايې، چیت ئه ووت.....